

OPUS 2, br. 3

List učenika Glazbene škole Franje Kuhača Osijek

OŽUJAK, 2013.

SADRŽAJ

2	Uvodna riječ
3	U srednjoj školi
4	Naši najbolji
5	Na putu do zvijezda
6	Na more u ožujku
7	Školski projekti
8	U Veroni i Veneciji
11	Intervju sa članom OV Numeri primi
13	Dan škole
14	Memorijal „Franjo Krežma“
15	Glazbene uspješnice
18	Eva
20	Učionica u dnu hodnika
22	Seminari u našoj školi
24	Božićni koncert
25	Rasplesana božićna bajka
26	Završni ispit – naš priji koncert
26	Slobodno vrijeme
30	U gostima
31	Ozbiljne stranice školskoga lista

UVODNA RIJEČ

Pred nama je još jedan broj školskog lista *Opus 2*, treći po redu nakon obnavljanja prije tri godine. List izlazi zahvaljujući suradnji svih odjela naše škole i vrijednim učenicima novinariма koji su ga osmisili. Kao glazbena škola koja je mnogima i druga – „dodatačna“ škola, nemamo posebnu novinarsku grupu kao izvannastavnu aktivnost. Ipak, pronašli smo vremena i posvetili ga bilježenju zanimljivosti koja su označila prošlu školsku godinu (2011./2012.), kao djelomično i jesenska događanja 2012. godine. Svaki je odjel samostalno birao što će od mnoštva aktivnosti popratići prilozima koji bi bili interesantni i za školski list. Učenici su preuzimali pisanje o natjecanjima, koncertima, putovanjima, iznosili su dojmove i iskustva sa seminara, a tu su i šaljive stranice. To se pokazalo kao dobro iskustvo, jer smo vidjeli da je uz umijeće sviranja danas podjednako važno za budućega umjetnika ovladati i umijećem medijske promocije.

Najave koncertnih događanja, promoviranje glazbene umjetnosti preko medija, predstavljanje mladih umjetnika putem interneta, promicanje glazbeno estetskih vrijednosti – sve su to novi zahtjevi koje pred nas stavlja novo vrijeme. Sačuvati staru, privući i odgojiti novu koncertnu publiku – danas je više nego ikada

usko povezano s raznovrsnim promocijama putem svih medija. Suvremeni pristup glazbenom obrazovanju stoga bi svakako trebao uključivati i segment medijske kulture. Davanje izjave novinarima ponekad je zahtjevno za glazbenika od samoga nastupa! Opisati emocije tijekom izvedbe ili vlastite razloge koji su doveli do izbora budućega zanimanja glazbenika nije nimalo jednostavno za odrasle umjetnike, a kamoli za učenike. Ipak, danas je nužno ovladati upravo ovim umijećima kako bismo držali korak sa sve složenijim i agresivnjim načinima kojima se služe razne neumjetničke glazbene ponude za svakodnevnu promociju. Pisanje za školski list tako postaje dio obrazovnog procesa za suvremenu umjetnost!

Odgovorna urednica

Sunčana Bašić, prof.

OPUS 2

List učenika Glazbene škole Franje Kuhača Osijek

Adresa uredništva:

OPUS 2
Trg sv. Trojstva 1
Tel: 031/211-422
e-mail: gsfk@gsfk-osijek.hr

Izdavač:

Glazbena škola Franje Kuhača Osijek

Za izdavača:

Josip Uglik, prof.

Glavna urednica:

Martina Proleta, S. 3

Odgovorna urednica:

Sunčana Bašić, prof

Suurednica:

Ivančica Hinek, prof.

Redakcija:

Anđela Čačić, Ema Nikolić, Jelena Gerendaj, S. 1

Katarina Ešegović, Antun Ivić, Maja Batorek, S. 2

Zvonimir Krpan, Matko Smolčić, S. 3

Ivana Vukojević, Ivana Barišić, Nikolina Topić, S. 4

I još mnogi drugi učenici ...

Fotografije: Iva Ilakovac, S.3 (Memorijal),

Laura Glück-Radičević, S.3

(Seminari u našoj školi)

Grafičko oblikovanje:

Vesna Svalina, prof.

Lektura:

Nada Došen, prof.

Naslovница:

Ana Svalina, S. 3

Tisak:

Krešendo, Osijek

Naklada:

100 primjeraka

ISKUSTVA

U rujnu je za mene sve bilo novo. Novi grad, novi dom, škola, prijatelji i profesori. Dugo sam se prilagođavala na sve, ali vrijedilo je. Drago mi je što nisam odustala i što sam se uspjela prilagoditi na ovu okolinu. Sada je sve puno lakše i jednostavnije.

Nataša Belaj, S. 1

Početak je uvijek težak, ali uspješna sam se snaći zahvaljujući podršci roditelja i profesora, ali i mojoj velikoj želji da se bavim glazbom. Također, upoznala sam nove ljudе. Iako mi se ne sviđaju baš svi, nastojim ih prihvatić jer svaka osoba je vrijedna na svoj način. Jako mi nedostaju

moji prijatelji koje viđam vrlo rijetko otkako sam došla u Osijek. Nedostaje mi moja glazbena škola, zbor, ... Znam da, koliko se god trudila, više ništa neće biti kao prije. Možda bude bolje. Ne znam. Naravno da želim rasti u glazbi, stići nova iskustva, ali isto tako, rado bih se i vratila.

Jelena Gerendaj, S. 1

Prijelaz u srednju školu iz Našica u Osijek bio mi je teži nego što sam mislio, ali društvo u domu i prijatelji iz razreda su me ohrabrili.

S vremenom sam se osjećao sigurnije i bilo mi je lakše uz svoje cimere u domu koji pohađaju drugi razred u glazbenoj školi. Usmjeravali

su me što bih trebao raditi, govorili o profesorima, pomagali i objašnjavali zadaće. Zahvalan sam im na tome.

Kroz život u domu video sam da je cilj pomaganje jedni drugima. S lačicom sam se snašao u kompleksu doma. Prijatelji su me prihvatili i uvek priskaču u pomoć. Zajedničkim snagama prolazimo kroz sretne, tužne, uspješne i neuspješne trenutke.

Matej Fridl, S. 1

Početak srednje škole mi i nije bio prevelik korak kao što je đački dom. Srećom, sada je puno lakše. Stekla sam puno novih prijateljstava.

Ana Horvat, S. 1

OSNOVNA PA SREDNJA ŠKOLA?

Možda bih trebala ovu priču započeti ovako: "Bilo jednom u osnovnoj školi!" ili „Ne zaboravi prošlost, sjećanja neka žive, ali okreni se sadašnjosti i budućnosti!“ Osnovna škola je nakon vrtića bila naš izlazak, naše uključivanje u život. Prolazimo razne faze odrastanja. Na samim počecima roditelji nas odvode i dovode u školu, a onda dobijemo ključić oko vrata i krećemo sami. Nakon četiri godine školovanja rastajemo se od učiteljice i to osjećamo kao gubitak. Zatim ulazimo u peti razred, kao u svemirski brod. Tu nas lansiraju kao zvijezde u nebo, pa tko gdje padne. Moja zvijezda je našla pravi put – čula je

glazbu u daljinu i krenula prema njoj. I evo me u srednjoj, Glazbenoj. Iako je iza mene osam godina nezaboravnog prijateljstva, ali srednja je tek ono **nešto** pravo što sam čekala! Ono **nešto** što me još više ispunjava, što me radije i pokreće. Stekla sam nove prijatelje i dobila novu razrednicu! Divni su! Slažemo se! Kao da smo se već negdje sreli? Znam. Naše zvijezde su nas spojile, naš orkestar tiho svira, ali dovoljno da ga čujemo. Rog, oboa, violina, viola, violončelo i klavir četiri godine svirati će sretno svoju skladbu. A Vi ih samo pratite!

Doris Rukavina, S. 1

NAŠI NAJBOLJI

Protekla školska godina 2011./2012. bila je iznimno bogata natjecanjima na kojima su, kao i svake godine, učenici naše škole ostvarili zavidne rezultate. Neki su zabilistali na natjecanju komornih sastava, dok su drugi bili vrlo uspješni na solističkim natjecanjima. Navedena natjecanja, na regionalnoj i državnoj razini, organiziralo je Hrvatsko društvo glazbenih i plesnih pedagoga.

U prosincu 2011. godine održano je Državno natjecanje komornih sastava. Na njemu su se dokazivali i natjecali učenici različite dobi koji su svoja umijeća pokazivali svirajući u komornim sastavima: duo, trio, kvartet, pa čak i većim sastavima od 12 članova. U svakoj kategoriji konkurenca je bila velika. Morao se uložiti veliki trud i rad da bi se netko istaknuo u toj velikoj skupini talentiranih mladih glazbenika. To je uspjelo upravo učenicima naše škole te njihovim profesorima i mentorima Tomislavu Hünnu i Mirku Hrženjaku. Na tom su natjecanju naši učenici pokazali iznimne kvalitete i sposobnost suradnje u izvedbama komornih djela, te osvojili brojne nagrade. U kategoriji dva treću nagradu osvojile su violončelistica Iva Ilakovac i violinistica Iva Kolačko. Gudački kvartet (Zvonimir Krpan – violina, Marija Bašić – violina, Tajana Škorić – viola, Iva Ilakovac – violončelo) osvojio je prvu nagradu. Od puhačkih sastava, prvu nagradu osvojio je trio u sastavu: Emma Štern (klarinjet), Ivana Vukojević (flauta) i Svjetlana Vlainić (klavir), dok je drugu nagradu osvojio trio koji čine Tomislav Masle (klarinjet), Domagoj Maras (klavir) i Matko Smolčić (fagot).

No, tu rad i talent nije stao. Nakon samo nekoliko mjeseci, u ožujku i travnju, započelo je i Državno natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa na kojem su nastupili naši gudački i puhački solisti, plesači, te zborovi. I na tom se natjecanju Glazbena škola Franje Kuhača može pohvaliti izuzetno uspješnim rezultatima postignutima prvo na regionalnom dijelu, a zatim na državnom natjecanju u Primoštenu (zborovi) te Varaždinu (solisti i ples). I tu je konkurenca bila velika. U prilog tome govori podatak da su na njemu nastupili predstavnici 47 škola iz Hrvatske. Naši su učenici osvojili čak 21 prvu nagradu, što je iznimno uspjeh. To je školu svrstalo među najbolje u Hrvatskoj, te među škole s najbrojnijim nastupima na izlučnim i glavnim dijelovima državnih natjecanja u Hrvatskoj. Na to smo svi izuzetno ponosni.

► Nagrađeni

Za takav uspjeh zaslужni su učenici i njihovi profesori koji su s njima predano radili i surađivali. Naši su se učenici natjecali u disciplinama violine, viole, violončela, oboe, klarineta, fagota, zborova i suvremenog plesa. Od toga su u kategoriji i disciplini violine osvojene dvije prve nagrade i jedno prvo mjesto (Marija Bašić i Zvonimir Krpan). U kategoriji i disciplini viole Tajana Škorić osvojila je prvu nagradu i prvo mjesto, Iva Šalić osvojila je drugu nagradu, a Iva Ilakovac drugu nagradu u disciplini violončelo. Emma Štern osvojila je prvu nagradu i prvo mjesto u svojoj kategoriji, u disciplini klarinet, Dunja Čolić prvu nagradu i prvo mjesto u disciplini oboa, a Matko Smolčić prvu nagradu i prvo mjesto u kategoriji i disciplini fagot. Bitan podatak za školu, a i za same učenike je taj da je svatko od njih već nekoliko puta osvajao prve nagrade i prva mjesta na državnim natjecanjima.

Naravno, njihove izvedbe i uspjesi ne bi bili potpuni da nije bilo njihovih vrijednih korepetitora Ante Blaževića (gudači) i prof. Mihaele Hoffmann (puhači) koji su nerijetko smirivali tremu i napetost svojim opuštenim prij stupom i šalama. Naravno, za veliki dio uspjeha zaslужni su i profesori Mirko Hrženjak (klarinjet), Antonija Bogner (oba), Mykhaylo Kraynyk (fagot), Tomislav i Eva Hühn (viola i violina), te Zvonimir Liker, profesor violončela. Nadalje, važne rezultate postigli su i prof. Vesna Svalina s Mješovitim zborom naše škole, te prof. Ana Dojković i Valerija Fischbach koje su ravnale dječjim zborovima višeg i nižeg uzrasta, osvojivši drugu i treću nagradu, te priznanje. I na poslijetku, Osječani nisu manjkali niti u plesnim izvedbama. Sastavi suvremenog plesa nastavnice Nikoole Livančić i koreografkinje Martine Terzić osvojili su prvu i drugu nagradu u dvije kategorije.

Nakon ovih iscrpnih podataka, lako je zaključiti da je Glazbena škola Franje Kuhača jedna od najplodnijih glazbenih škola u Hrvatskoj. Škola koja radom svojih profesora i učenika svake godine usavršava i odgaja buduće vrhunske umjetnike koji će obogatiti kulturnu i umjetničku scenu Hrvatske, a i šire. Ne preostaje ništa drugo, nego daljni rad i trud za buduće manifestacije na kojima bi naša škola opet postigla zavidne rezultate. Samo hrabro!

Matko Smolčić, S. 3

NA PUTU DO ZVIJEZDA

Pjevam otkad znam za sebe. Ali što je zapravo pjevanje? Ne, pjevanje nije samo proizvodnja melodija i zvukova. Pjevanje je ono što obuhvaća cijelo biće osobe koja pjeva, spoj duše, uma i tijela.

Zašto sam danas ovdje, u ovoj školi, s ovim ljudima, baš na odjelu solo pjevanja? Ne znam. Stvarno ne znam. Sve se prebrzo dogodilo. Bila sam peti razred osnovne glazbene škole „Kontesa Dora“ u Našicama kada je moja želja da se počnem baviti profesionalnim pjevanjem prerasla u stvarnost. Na preporuku profesora javila sam se profesorici pjevanja, **mr. art. Vesni Coufal Jaić**. Nakon što je poslušala imam li talent za pjevanje, počela je naša suradnja. Tako sam zaronila u novi početak, u nešto puno dublje nego prije. To je jedan san koji se mora željeti, vjerovati u njega i raditi na tome da se ostvari.

Na odjel solo pjevanja upisano je trinaestero učenika. Za deset učenika pjevanje je glavni predmet, dok je za preostalih troje fakultativni. Dolascima na sate pjevanja upoznala sam starije i iskusnije učenike koji su mi primjer kao pjevači i kao osobe. Tu se posebno ističu **Goran Cah i Kristina Owais**.

Goran Cah rođen je u Lipiku, a u Glazbenoj školi Franje Kuhača uz solo pjevanje završio je i fagot. Iako potječe iz vrlo skromne, deseteročlane obitelji, ništa ga nije omalo na pjevačkom putu. Od samog početka pjevačkog školovanja bio je na vrhu uz veliko zalaganje profesorice i njega. Bio je prisutan na natjecanjima i osvajao najviše državne nagrade: 4. međunarodni festival solo pjevača „Bruna Špiler“ u Herceg Novom 2011. g. (99 bodova, 1. nagrada); 9. natjecanje solo pjevača „Lazar Jovanović“ u Beogradu 2011. g. (1. nagrada), ... Nagrada u Herceg Novom bila je ključna za njegov daljnji put jer su ga ondje zapazili profesori ugledne glazbene akademije u Berlinu i pokazali veliko zanimanje za njegov nastavak školovanja na toj akademiji. Višemjesečnu dvojbu - nastaviti studij prava ili se opredijeliti isključivo za glazbu, lako je razriješio na trotjednom ljetnom seminaru održanom nedaleko od Berlina. Pobjedila je ljubav prema glazbi. Od 150 kandidata, jedini je iz Europe položio prijamni ispit. Danas je uspješan berlinski student.

Kristina Owais je djevojka koja ništa nije znala o glazbi prije upisa u glazbenu školu. Uz veliki trud brzo je

napredovala. Kroz cijelo svoje glazbeno školovanje išla je na natjecanja (4. međunarodni festival solo pjevača „Bruna Špiler“ u Herceg Novom 2011. g., 90 bodova, prva nagrada; 49. natjecanje učenika i studenata glazbe i plesa u Dubrovniku 2011. g., 98 bodova, 1. nagrada), ... Natjecanje u Dubrovniku bilo je kruna šestogodišnjeg rada. Svoje glazbeno obrazovanje nastavila je na Muzičkoj akademiji Zagreb.

Koncertom u Hrvatskom narodnom kazalištu Osijek, mr. art Vesna Coufal Jaić je 9. rujna 2012. g. proslavila 25. obljetnicu uspješnog pedagoškog i umjetničkog rada. „To je zaokružena cjelina moga rada. Mnogo je dobrih rezultata, postignuća i to je zgodna prilika da se okupimo i veselimo. Ovaj koncert doživljavam kao slavlje pjevanja...“ rekla je zadovoljno, ponosna na goste koncerta, svoje bivše učenike, iznimne mlade umjetnike koji grade uspješne karijere kako u Hrvatskoj, tako i inozemstvu.

Drago mi je što sam postala dio tog velikog, ali skrivenog svijeta u kojem sam upoznala sebe i druge, dio „nadnaravne stvarnosti“ koja spaja i svemir i ljudе.

Jelena Gerendaj, S. 1

Goran i Kristina uz prof. Vesnu poslije koncerta u osječkom HNK-u

▶ Vesela Vesnina družina

NA MORE U OŽUJKU...

Porastom temperatura, rasla je i naša želja za putovanjem, pa se Državno natjecanje u Primoštenu pokazalo kao odlična prilika za takvo što. Pripremali smo se, pripremali ..., a onda je došao i taj 22. ožujka 2012. g. U 7:45 trebali smo se naći u Tvrđi, a u 8 sati krenuti na put, što se otprilike tako i odvelo. Na putu smo bili mirni i tihi, kao i uvijek. Okvirno vrijeme dolaska bilo je 15:30, no okvir je bio malo rastezljiviji, pa smo stigli tek oko 18 sati. Smjestili smo se u sobe i večerali. Poslije večere trebali smo imati probu, ali ipak nismo. Naime, organizatori natjecanja odlučili su da se nijednom zboru neće omogućiti proba u dvorani za nastup. Čemu uopće žurba? Imamo i više nego dovoljno vremena da sredimo sitnice ...

Kad je došao sljedeći dan, nakon doručka, dobili smo kraće slobodno vrijeme za šetnju uz more. Slijedilo je upjevavanje u holu i tonska proba u dvorani. Prije nastupa propjevali smo još jednom

natjecateljski program i oduševili goste hotela.

Tijekom nastupa naprsto se moglo vidjeti oduševljenje u očima svih prisutnih kada su zapjevali naši tenori. Onako čvrsto, točno i samouvjereni kao i obično! Nakon našeg već tradicionalnog udarca nogom i pljeska, čekali smo rezultate. Osvojili smo drugu nagradu u V. kategoriji (mješoviti četveroglasni i peteroglasni zborovi). Nakon proglašenja rezultata otišli smo ravno na večeru. Slobodno vrijeme većina je članova zbara provela lutajući „dugačkim“ ulicama grada Primoštena pa je vrijeme spavanja došlo dok ste rekli „sniježak.“ Kako su pojedini članovi našeg zbara proveli noć ne znam, no vjerujem da su rano otišli spavati ...

Sutradan su svi odmorni došli na recepciju (na vrijeme, naravno) i krenuli smo kući.

Katarina Ešegović, S. 2

“

“Bilo mi je super, odlično smo se zabavili. Čuli smo i druge zborove. Nismo baš zadovoljni s ovogodišnjim rezulatatima, ali nema veze. ☺”

Dora Masle, N. 6

“U Primoštenu je bilo super! Konkurenčija je bila jaka, ali smo zadovoljni rezultatom!”

Ema Miličević, S. 1

”

U SUSRET NOVOJ OPERNOJ PREMIJERI OSJEČKOGA HRVATSKOGA NARODNOG KAZALIŠTA

*najava opernih
premijera
osječkoga
Hrvatskoga
narodnog
kazališta*

Uz osmijeh na premjeru

Od školske 2011./2012. godine učenici tadašnjega glazbenog S. 2 (danas S. 3) razreda aktivno su uključeni u projekt *U susret novoj opernoj premijeri osječkoga Hrvatskoga narodnog kazališta*. Projekt se realizira u sklopu godišnjega školskog kurikuluma, a glavni mu je cilj informirati učenike, njihove roditelje, nastavnike, sve posjetitelje i goste glazbene škole o novom opernom uprizorenju našega nacionalnog kazališta te ih tako zainteresirati i potaknuti na posjet toj kazališnoj predstavi. U tu svrhu učenici glazbenog razreda izrađuju veliki najavni plakat opere i postavljaju ga u predvorje škole. Do sada su teme bile opere *Seviljski brijac* G. Rossinija, *Nabucco* G. Verdija i *Nikola Šubić Zrinjski* I. pl. Zajca, a uskoro započinje i priprema materijala za plakat opere *Norma* V. Bellinija.

►
Ozbiljno i radno

Otprilike dva mjeseca prije postave nove operne premijere, učenici dobiju zadatke kroz koje trebaju saznati što više informacija o operi koju priprema operni ansambl kazališta. Zadaci obuhvaćaju niz tema (biografija skladatelja, sadržaj opere, zanimljivosti o operi, podatke o praizvedbi, odabir fotografija, točnu podjelu uloga na premijeri, informacije o svjetskim pozornicama na kojima je trenutno postavljena...), a učenici ih sami biraju prema vla-

stitim afinitetima i interesima. Na taj način ujedno i uče te se i sami kvalitetno pripremaju za praćenje te operne predstave. Kada su svi materijali prikupljeni i lijepo oblikovani, osmišljava se izgled najavnog plakata te pristupa njegovoj izradi.

Od početka rada na projektu ostvarena je vrlo lijepa suradnja s gospodrom Brankom Stipić s Odjela marketinga i prodaje HNK Osijek koja uvijek pošalje točne podatke o premijernoj podjeli uloga i predviđenim alternacijama.

Do sada su u osmišljavanju i izradi najavnih plakata sudjelovali učenici Laura Glück-Radičević, Iva Ilakovac, Matija Jerković, Zvonimir Krpan i Martina Proleta pod mentorstvom razrednice prof. Ivančice Hinek.

► Veronski trofeji

“

23° CONCORSO INTERNAZIONALE DI CANTO CORALE

Prošle godine mješoviti zbog naše Glazbene škole nastupio je na natjecanju u Veroni. Bilo je to natjecanje pod imenom *23° Concorso Internazionale di Canto Corale* gdje smo osvojili srebro u kategoriji D1 (zborovi mlađih s klasičnim programom). Našu glazbenu školu predstavili smo u najboljem svjetlu pa čak i u Italiji. Vrlo smo zadovoljni nastupom na natjecanju, kao i samim rezultatom. U sljedećem članku Martina će nam iznijeti svoje dojmove o boravku u Italiji.

”

U VERONI I VENECIJI

Kada nam je dirigentica rekla da uz natjecanje u Primoštenu ove godine ima jedno posebno iznenađenje za nas nastao je trenutak šutnje. Svi smo bili oduševljeni što će se tradicija putovanja nastaviti i ove godine te smo odmah dobili želju za većim radom i još jačim trudom. Bilo je to natjecanje koje se održavalo u prekrasnoj Veroni, tjedan dana nakon uskršnjih praznika, čime smo uz nezaboravno putovanje dobili i tjedan dana više odmora od škole.

Pripreme za natjecanje tekle su vrlo brzo, dani su prolazili, naš dobro uvježbani program postajao je sve bolji i bolji. Odjednom, kazaljke se sklopiše točno na 5 sati ujutro, 10. travnja i stiglo je vrijeme za polazak. Pod vodstvom naše dirigentice Vesne Svaline, te u pratnji profesorice

Sunčane Bašić i profesorice Valerije Fischbach sretno smo stigli u Italiju i smjestili se u prekrasan mali hotel *La Perla* na jezeru Garda.

Nakon finih talijanskih specijalista uputili smo se na svečano otvorenje natjecanja u *Teatro Filarmonico* u srcu prekrasnog grada Verone. Puni uzbuđenja, pomalo nervozni, vratili smo se u naš hotel te se smjestili u sobe isčekivajući sutrašnji dan natjecanja. Jutro je svanulo, a kako je dugo isčekivani dan brzo došao, tako je i prošao. Natjecanje je završilo odlično, svi smo dali sve od sebe, rezultatima smo naravno zadovoljni i sve je prošlo najbolje moguće. Nakon toga dana, došlo je vrijeme kada smo se svi zasluzeno mogli opustiti i uživati u čarima prekrasne Italije. Jednodnevni boravak

u Veneciji, obilazak Verone i upoznavanje sa znamenitostima grada: Piazza Bra, Piazza de la Erbe, Arena, Julijina kuća te mnoge druge, začarali su naše malo putovanje i učinili ga posebnim i nezaboravnim.

Od svega što smo posjetili, trenutak koji nikada neću zaboraviti je zajedničko pjevanje u veronskoj Areni svih zborova koji su se natjecali. U tom trenutku sve nas je obuzeo nekakav poseban osjećaj i glazba je učinila svoje.

Jedino što u tim prekrasno provedenim danima nismo htjeli je odlazak kući. No, ubrzo je došao i taj dan kada nas je autobus čekao ispred našeg malog hotela. Puni dojmova, novih iskustava i sa srebrnim peharom vratili smo se kući. Bilo je to natjecanje na kojem je različite ljude povezala ljubav prema jednakoj stvari: glazbi.

Martina Proleta, S. 3

VERONA I VENECIJA

VIŠESTOLJETNI POTICAJI GLAZBENOM STVARANJU

Nije potrebno posebno naglašavati koliko mnoštvo projektnih mogućnosti pruža zajedničko putovanje na natjecanje u Italiju, kolijevku glazbene prošlosti Europe u mnogim glazbenim područjima.

Tijekom boravka mješovitog zbora u Veroni, uz natjecateljski dio programa, bilo je predviđeno nekoliko turističko edukacijskih izleta: u Veronu, Veneciju i gradić Zevio. Ta smo putovanja iskoristili za još bolje upoznavanje talijanske glazbene umjetnosti i povezivanje određenih lokaliteta sa skladateljima koji su ondje djelovali ili su pisali inspirirani događajima talijanske prošlosti. Pripremali smo se već u Osijeku skupljajući materijale i izrađujući

referate na teme venecijanske škole i slavnih skladatelja Claudia Monteverdija i Antonija Vivaldija. Znajući da ćemo posjetiti Julijin balkon u Veroni, opjevan u svjetski najpoznatijoj ljubavnoj priči o tragičnom paru Romeo i Juliji Williama Shakespearea, priredili smo prikaze dviju istoimenih skladbi ruskih skladatelja Petra Iljiča Čajkovskog i Sergeja Prokofjeva. Uz filmove koje smo gledali u Osijeku, a zatim i u autobusu o obnovi venecijanskog kazališta La Fenice nakon požara 1996. godine i potrage Cecilije Bartolli za izgubljenim Vivaldijevim operama i kastratskim ulogama, naše je putovanje bilo zaokruženo nastavnim sadržajima realiziranim na autentičnim lokacijama.

Ispred crkve Ospedale della Pietà slušamo izlaganje Lovre Vukadinovića i Tomislava Glavaša (S.1) o djelovanju Antonija Vivaldija u toj ustanovi

Uzbudjenje je vidljivo raslo tijekom obilaska mjesto o kojima smo samo čitali, učili na satima povijesti glazbe i gledali na filmovima

Izlaganje Dore Romić i Ive Šalić (S.1) o venecijanskoj školi i skladateljima koji su radili u crkvi sv. Marka na istoimenom trgu u Veneciji

Na trgu sv. Marka u Veneciji, zajedno s prof. Sunčanom Bašić, obnavljamo znanja o baroknim skladateljima koji su djelovali u Veneciji

Matko Brekalo (S.4) upotpunjuje izlaganje Dore Romić i Ive Šalić

INTERVJU SA ČLANOM OV NUMERI PRIMI

Rado bismo posjetili Hrvatsku i održali koji koncert s vama. Bila bi nam čast!

“

Eto što Mauro iz OV Numeri Primi misli i savjetuje, a imamo savjete i drugih zborova:

Savannah Children's Choir:
Formirajte udruženja s regionalnim glazbenicima i zborovima.
Izgradite svoj osobni zvuk.
Izaberite glazbu s integritetom i nevjerojatnom poezijom.
Izražajnost je jednako bitna kao i note.
Izgradite veze s medijima.

California Redwood Chorale:
Tijekom proba uvijek koristite običnu olovku da označite bitne detalje koje vam dirigent kaže. Ako svatko koristi olovku, zbor će brže napredovati. Nemojte se oslanjati na sjećanje, budite sigurni! Još jedan savjet: jaki vibrato nije potreban u zborskem pjevanju. Naprotiv, snažni ali čisti tonovi su bitni.

Zbog velikog zanimanja za **Orchestra Vocale Numeri Primi** (i dirigenta Alessandral) napravili smo intervju s jednim od članova ...

N: Dragi Mauro, hvala ti na odazivu!
Koliko dugo pjevaš u zboru i koliko godina ima OV Numeri Primi?

MM: Ja pjevam u zboru od 2000. godine, tj. otprilike 13 godina. OV Numeri Primi rođen je u ožujku 2011. godine. Svi su članovi iz raznih zborova diljem Italije. Zajedno pjevamo od 2010. godine, a u ožujku 2011. odabrali smo ime. Tako smo se počeli baviti potpuno novim načinom zborskog pjevanja.

N: Koliko često i koliko dugo imate probe?

MM: Probe imamo dvaput tjedno po 5 sati zajedno, a kad odemo kući vježbamo sami. Kad imamo neki nastup, nađemo u nedjelju prije. To jutro imamo 3 sata probu, zajedno ručamo i onda pjevamo još 4 ili 5 sati.

N: Koliko često putujete na natjecanja i festivala?

MM: Prošle godine bili smo na 3 natjecanja i osvojili 3 prva mesta. Ove godine pjevali smo u Veroni na otvorenju, ali mislim da ubuduće nećemo puno putovati jer se koncentriramo na novi program. Zasad imamo dosta koncerata u blizini.

N: Kako organizirate vrijeme s obzirom na aktivnosti dirigenta i samih članova?

MM: Naš pravi dirigent Alessandro Cadorio, koji živi na sjeveru Italije, dođe na 3 dana u Salerno i vježba s nama ono što smo radili sami i s drugim dirigentima tijekom mjeseca.

N: Koje su vam želje za budućnost?

MM: Naš je san živjeti od glazbe, sudjelovati na festivalima u Europi i dalje i osnovati školu za one koji žele pjevati u zboru. Nadamo se da će se to što prije ostvariti i da će ljudi iz svih zemalja pohađati našu školu.

N: S kim biste htjeli raditi u budućnosti?

MM: Htjeli bismo raditi s najboljim dirigentima u nadi da proširimo svoje znanje.

N: Imate li kakav savjet za druge zborove?

MM: Moj savjet je da vjeruju u ono što rade. Mi, prije godinu dana, nismo mogli zamisliti da ćemo pjevati u Veroni. Vi odlučujete o svojoj budućnosti, pa iskoristite to i vježbajte što više možete, pa čak i kod kuće.

Katarina Ešegović, S. 2

ROMEO I JULIJA U GLAZBI

Nije samo slavni Shakespeare bio inspiriran pričom iz Verone koju je potom uobličio u poznatu dramu. Mržnja dviju suparničkih obitelji, intrige, nedozvoljena ljubav, tragičan svršetak – sve su to idealne teme i za glazbenu priču. Tako ovaj naslov susrećemo i u glazbenoj literaturi. Više je skladatelja opisivalo poznatu ljubavnu priču Romea i Julije kroz glazbu, ali najviše se ističu dva: u romantičkom stilu Petar Iljič Čajkovski napisao je programnu uvertiru – fantaziju, a Sergej Prokofjev u 20. st. napisao je istoimeni balet. Oba ruska skladatelja poznata su i po drugim djelima, ali interesantno je to da su baš Rusi našli inspiraciju u ovoj renesansnoj priči.

ROMEO I JULIJA

Petar Iljič Čajkovski
(1840. – 1893.)

Romeo i Julija je orkestralna kompozicija P. I. Čajkovskog. To je fantazija – uvertira temeljena na Shakespeareovoj istoimenoj drami. Djelo je napisano 1869. godine. Tim djelom, koje je u domovini postiglo veliki uspjeh, skladatelj se pročuo i u inozemstvu. Izvedba u Berlinu 1871. godine odjeknula je tako dobro da je iste godine partitura objavljena u novoj njemačkoj metropoli. Uvertira *Romeo i Julija* napisana je po sugestiji Milija Balakireva (njemu je i posvetio to djelo).

Čajkovski na početku nije imao volje niti inspiracije za skladanje te uvertire, no nakon šest mjeseci (čekanja) napokon je pokazao Balakirevu partituru. Balakirev nije bio zadovoljan pa je Čajkovski radio prepravke, ne jednom, nego čak dva puta. Niti kod treće verzije uvertire, Balakirev nije bio zadovoljan, no Čajkovski je u to vrijeme već prionuo skladanju opere *Oprichnik* pa je Balakirev ostao "kratkih rukava".

Ah, taj Balakirev, nikad zadovoljan, a djelo je 1884. bilo i novčano nagrađeno, kao najbolje rusko klasično djelo.

ROMEO I JULIJA

Sergei Prokofiev
(1891. – 1953.)

Romeo i Julija je balet S. Prokofieva temeljen na istoimenoj Shakespeareovoj drami. To je jedan od najpopularnijih baleta 20. st. Prokofiev je glazbu iz baleta sažeо u klavirski izvadak i dvije orkestralne suite. Balet je temeljen na sinopsisu Adriana Piotrovskog i Sergija Radlova. Premijerno je prikazan u Čehoslovačkoj, u Brnu, 1938. godine. U originanoj verziji koreograf je htio sretan završetak „jer mrtvaci ne mogu plesati“. Konzervativni krugovi političke vlasti su ustrajali na tome da radnja baleta ostane vjerna originalnoj drami, pa je naposljetku nađeno i koreografsko i glazbeno rješenje. Sam Prokofiev je ostvario prvu snimku glazbe baleta s Moskovskim Filharmonijskim orkestrom 1938. godine.

Nikolina Topić, S. 4
Zvonimir Krpan, S. 3

DAN ŠKOLE

DOGAĐANJA

Za naš Dan škole svake se godine održavaju dva koncerta. Uz koncert učenika, uveden je od 1996. godine, dolaskom prof. Josipa Uglika na mjesto ravnatelja, i koncert profesora u sklopu proslave Dana škole, prvi takav u Hrvatskoj. Prve večeri sviraju profesori, a druge večeri učenici (obično oni nagrađeni najvišim nagradama pretodne školske godine) uz predstavnike prijateljskih škola Ivana Matetića Ronjgova iz Rijeke, Muzičke škole iz Subotice, te Vatroslava Lisinskog iz Zagreba.

Za koncert učenika odabiru se najbolji učenici svih odjela, dobitnici nagrada na državnim ili regionalnim

natjecanjima, što je za njih posebna čast i privilegija. Uz naših 12 učenika, svirali su i učenici gosti. Dvorana je i ovoga puta bila prepuna, publika zaista oduševljena, a tražila se i stolica više. Na koncertu profesora izvedeno je 12 točaka. Tako bilježimo uz solo nastupe, još i popularna dva i trija. Ugostili smo i dva profesora s Umjetničke Akademije u Osijeku. Repertoar je obuhvatio klasičnu koncertnu literaturu, ali i skladateljska djela profesora, obrade popularnih skladbi iz pera velikih majstora, te glazbu u maniri građanskih salona. Atmosfera u dvorani bila je usijana, oduševljenje je raslo, a mi vam putem slika prenosimo djelići tih čudesnih večeri!

► Dunja Čolić, oboa, S. 4

► Ante Mamula, harmonika, S. 2
GŠ I. Matetića Ronjgova Rijeka

► Matko Smolčić, fagot, S. 3

► Kvartet klarinetista
Muzička škola Subotica

► Kristijan Leš, trombon, S. 1
GŠ V. Lisinskog Zagreb

► Emma Štern, klarinet, S. 2

► Iva Ilakovac, violončelo, S. 3

MEMORIJAL “FRANJO KREŽMA”

Osječka glazbena škola bila je ovogodišnji domaćin 22. Memorijala „Franjo Krežma“ od 9. do 11. studenoga. Taj se Memorijal održava svake druge godine u organizaciji Glazbene mладеžи iz Osijeka. Baš kao što je mladi genijalni violinist Osječanin Franjo Krežma koncertirao diljem Europe i svojom umjetnošću prinosio ime rodnoga grada, tako i Memorijal njemu u spomen, okuplja najdarovitije mlade gudače iz Hrvatske i iz susjednih zemalja. Ovogodišnji međunarodni susret mlađih gudača okupio je darovite glazbenike iz Hrvatske, Mađarske i Slovenije koji su nastupili tijekom tri koncertne večeri. Tradicionalno prva je večer posvećena mlađim gudačima učenicima, nagrađenim najvišim državnim i međunarodnim nagradama, druga večer otvara vrata talentiranim studentima, dok je treća uvijek prestavljala vrhunac Memorijala i rezervirana za već istaknutog mlađog umjetnika gudača. Tako je bilo i ovoga puta. Na završnoj večeri nastupio je Tvrtko Emanuel Galić, a školska koncertna dvorana jedva je primila svu publiku koja tradicionalno prati Memorijal. Osim izvođača ovaj događaj željno iščekuju i mlađi naraštaji gudača u Osijeku. U nadi da će i oni jednog dana nastupiti, vjerno prate sve koncerete Memorijala koji im služe kao poticaj i nadahnuće za daljnji napredak. Također, mogu čuti nastupe svojih kolega, nerijetko i konkurenциje na natjecanjima.

► Naomi Konforta

► Ivan Graziani

Iz razgovora s Naomi Konforta (violina, 11 g. Zagreb), najmlađom sudionicicom Memorijala saznajemo da je počela svirati violinu s 4 godine. Prethodno je isprobavala više instrumenatana, ali violina je pobijedila!

Ivan Graziani (violina, 15 g. Rijeka) nam je otkrio da je u početku htio svirati violončelo, ali ipak se odlučio za violinu poput brata. Dnevno vježba 4 sata ako može. Trema je uvijek prisutna prije nastupa, pa tako i na Memorijalu, ali ne utječe na kvalitet sviranja!

TAJANA ŠKORIĆ, VIOLA, 1.G. MA ZAGREB

N: Što tebi kao Osječanki znači sviranje na Memorijalu?

Tajana: Sviranje na Memorijalu zasigurno je čast za svakog gudača. Memorijal je kao nagrada za sva postignuća i uspjehe koji su ostvareni u protekle dvije ili više godina.

N: Tijekom školovanja u Osijeku pratila si Memorijale. Što ti je ostavilo najdublji dojam? Što ti se svidjelo?

Tajana: Teško je odgovoriti što je na mene ostavilo najdublji dojam. Kroz dugi niz godina, na Memorijalu je nastupao velik broj sjajnih glazbenika od kojih je svatko ostavio trag na moje sviranje. Memorijal je za sve gudače iz Osijeka vrlo bitan jer nam daje uvid u kvalitetu sviranja umjetnika iz Hrvatske i šire. Najviše mi se sviđa to što svaka dobna skupina ima mogućnost nastupa, od osnovne škole pa sve do akademski školovanih glazbenika.

► Tajana Škorić

N: Želiš li nešto poručiti našim učenicima gudačima koji se spremaju na odlazak na Akademiju?

Tajana: Svojim dragim prijateljima, učenicima gudačima, želim poručiti da i dalje budu tako dobri kao što su bili dosad. Treba im naglasiti da je GŠ Franje Kuhača Osijek izuzetno cijenjena u Hrvatskoj i da mogu biti jako sretni što su dio te škole.

MARIJA BAŠIĆ, VIOLINA, S.4, OSIJEK

► Marija Bašić

N: Svirala si na Memorijalu nekoliko puta, što za tebe znače ti nastupi?

Marija: Memorijal je za nas gudače poseban događaj. Zato se uvijek osjećam nekako posebno i čast mi je svirati.

N: Od kada pratiš Memorijal?

Marija: Od djetinjstva, možda od 2. razreda. Slušala sam violiniste i zamišljala kako će i ja svirati jednoga dana!

N: Ti dani su došli! Što danas zamišljaš ako nije tajna? Slušala si Tvrta Emanuela Galića na završnoj večeri!

Marija: Izvrsno je svirao. Nije tajna, voljela bih nastupati na završnoj solističkoj večeri Memorijala – jednoga dana!

N: Svi se nadamo Marija da će ti se što prije želja ispuniti!

TVRTKO EMANUEL GALIĆ, MA ZAGREB

N: Što Vam je značio nastup na završnoj solističkoj večeri Memorijala?

Tvrko: Na Memorijalu Franjo Krežma prvi puta sam sudjelovao prije dvije godine - u skupini učenika nagrađenih na Državnom natjecanju. No ove godine, poseban je doživljaj i čast bila zatvoriti Memorijal samostalnim recitalom. Za mene je to bila neka vrsta inicijacije - ulazak u veliku tradiciju violinizma

koju je kod nas započeo Franjo Krežma.

N: Recite nam razloge odabira programa za Memorial?

Tvrko: U fazi sam kada volim svirati virtuozne stvari. Ali kako pravila recitala nalažu, u prvome dijelu sam svirao sonate - Beethovena i mog omiljenog Paganinija. U drugome dijelu Ernsto Last Rose of Summer varijacije na temu irske pučke pjesme. Ove varijacije najveći su izazov za violiniste - ili kako bi profesorica Eva Hühn voljela reći: „Violinist se potvrđuje sviranjem baš ovih varijacija“. Dvije mazurke i poloneza Henrika Wieniawskog činile su završetak programa. Zajedničko Paganiniju, Ernstu i Wieniawskom je da su živjeli u 19. stoljeću, da su bili violinisti koji su pisali sami za sebe - zato su kompozicije tako virtuozne. Htjeli su pokazati što mogu!

N: Što Vas inspirira u sviranju?

Tvrko: Najviše me inspirira moći publici prenijeti pravu i iskrenu emociju, jer virtuoznost nije sama sebi svrhom.

N: Sviđa li Vam se u Osijeku?

Tvrko: Obožavam Osijek, moje zagrebačke kolege na Akademiji su uglavnom „osječko društvo“, a i mama mi je Slavonka. Mislim da je Osijek prelijep grad s velikom tradicijom - to se vidi na svakom koraku. No ipak, najdraži su mi ljudi koje sam u Osijeku sreo i Osječani s kojima se u Zagrebu družim.

Ema Nikolić, S. 1

Andjela Ćaćić, S. 1

Iva Ilakovac, S.3

► Tvrtko Emanuel Galić

Mnogi su učenici prošle godine na raznim natjecanjima predstavili našu Glazbenu školu u najboljem mogućem svjetlu. Bez obzira na godine – od najmlađih do najstarijih – svim konkurentima s osmijehom na licu pokupili su najbolje nagrade. Dragi naši, želimo vam poručiti da i sljedećih godina nastavite obaranje rekorda u nagradama i da pokažete svima da je glazba ljubav. Mi novinari željeli smo otkriti male tajne naših učenika s namjerom da vidimo što to oni rade da su tako odlični. Na 7. Međunarodnom natjecanju mladih pijanista „Zlatko Grgošević“ (14. – 20. svibnja 2012.) u A kategoriji Ruben Habuda (prof. Mihaela Hoffmann) osvojio je 1. nagradu, u D kategoriji

INTERVJU S PROF. MIHAELOM HOFFMANN I UČENIKOM RUBENOM HABUDA

► Mihaela Hoffmann, prof.

N: Mislite li da je odlazak da natjecanje važan u ranoj dobi učenika?

Prof: Smatram da samo natjecanje donosi određeno iskustvo - kako učeniku tako i nastavniku, a sam odlazak učenika na natjecanje, bez obzira je li to u ranoj ili kasnije fazi učenja instrumenta, može biti najbolji pokazatelj napretka s obzirom na njegov uzrast – konkurenциju.

N: Kakvo Vam je iskustvo donijelo ovo natjecanje?

Prof: Osim iskustva s puno stresa koji ide uz natjecanje više mi je značilo što je za Rubena to bio izazov i poticaj za nastavak rada na klaviru.

N: Jeste li zadovoljni rezultatom svoga učenika na natjecanju?

Prof: Naravno, jako sam zadovoljna.

N: Je li ti ovo prvo natjecanje ili si već sudjelovao na nekom natjecanju prije?

Ruben: Ovo mi je prvo natjecanje.

N: Jesi li vježbao više nego inače pripremajući se za ovo natjecanje?

Ruben: Puno sam se trudio i vježbao jer sam znao da će se isplatiti. Jako sam sretan zbog toga!

N: Jesli li zadovoljan svojim rezultatom na natjecanju?

Ruben: Sretan sam naravno, to je veliki uspjeh.

N: Planiraš li kasnije nastaviti glazbeno obrazovanje u srednjoj Glazbenoj školi?

Ruben: Jako volim svirati i htio bih se baviti time kad odrastem.

► Ruben Habuda, N. 2

ISKUSTVA S NATJECANJA MR. ART SANDRE MIKULANDRE TUTAVAC I UČENIKA LEONA LUKE ĆELIĆA

„Nismo znali što će se najviše vrednovati na ovakovom međunarodnom natjecanju (predsjednik žirija Igor Laszko, Pariz). Bilo je tu natjecatelja s respektabilnim programom i gradivom srednje škole, daleko iznad zahtijeva kategorije. Stoga me posebno raduje nagrada jer je Leon Luka svirao intelektualno i doživljajno u skladu sa svojim godinama. U Šapcu smo bili toplo dočekani i prihvaćeni, tako da bismo ponijeli jedno lijepo iskustvo čak i da nije bilo nagrade.“

► mr. art Sandra Mikulandra
Tutavac

Antun Ivić i Veronika Ravlić (prof. Grlica Alić) osvojili su 2. nagradu, a u E kategoriji Domagoj Maras (prof. Grlica Alić) i Svetlana Vlainić (prof. Tihana Ivanković) dobili su također 2. nagradu. Na Međunarodnom natjecanju mladih pijanista u Šapcu (Srbija) u ožujku 2012. Leon Luka Ćelić N 3. (mr. art. Sandra Mikulandra Tutavac) osvojio je prvu nagradu u 2. kategoriji. Odlučili smo podijeliti s vama iskustva nekih od nagrađenih učenika i njihovih profesora, pa se nadam da ćete uživati u čitanju dojmova.

LEON LUKA ĆELIĆ, N. 3

„Svirao sam program koji mi se jako sviđa i dvorana je bila jako lijepa i akustična. Slušajući ostale, pomislio sam da će žiri možda više nagraditi tehniku, a imao sam i povisenu temperaturu na putu i na natjecanju. Sretan sam što im se svidjelo baš moje sviranje!“

► Leon Luka Ćelić, N.3

INTERVJU S PROF. GRLICOM ALIĆ I UČENIKOM ANTUNOM IVIĆEM

N: Imate li kao profesorica tremu prije učenikova natjecanja?

Prof.: Moram priznati da sam na početku pedagoškog rada imala veću tremu, no iskustvom je ona bivala sve manja. U svakom slučaju, uvijek je prisutno određeno uzbuđenje da učenik uspije u datom trenutku odsvirati najbolje što može.

N: Što je za Vas značilo ovo natjecanje?

Prof.: Natjecanja su korisna i za učenika i za pedagoga, da se vidi koliko može dati u tom trenutku i konačno da se prati njegov razvoj prije prijemnog ispita, ako želi studirati.

N: Koliko je vremena potrebno za izrađivanje programa za natjecanje?

Prof.: Ovisi o težini programa, dakle, za starije učenike u višim razredima više vremena da se kompozicije izrade, odleže i prosviraju.

N: Jeste li zadovoljni rezultatima vašeg učenika?

Prof.: Jesam! Važno je da učenik nije podbacio, da je odsvirao najbolje što je mogao u tom trenutku, da je opušteno muzicirao. Naj-

važnije je da je i sam zadovoljan svojim nastupom pred komisijom.

► Grlica Alić, prof.

N: Jesi li već sudjelovala na nekim natjecanjima prije?

Antun: Jesam, sudjelovala sam na predhodnom natjecanju Grgošević i išao sam na regionalno natjecanje.

N: Kakvo iskustvo si stekao ovim natjecanjem?

Antun: Natjecanje mi je u životu donijelo puno važnih iskustava – stekao sam nove prijatelje, upoznao se sa konkurenjom i pronašao načine kako se suočiti sa tremom.

N: Jesi li zadovoljan rezultatima ovoga natjecanja?

Antun: Jako sam zadovoljan i sretan što sam postigao tako dobar rezultat.

N: Je li ti bilo naporno pripremati se za natjecanje?

Antun: Naravno da sam više vježbao nego inače, ali nije bilo toliko naporno. Kada radiš s ljubavlju sve ide lako.

N: Što očekuješ od ovoga natjecanja?

Antun: Očekujem da će mi to biti veliki poticaj za dalje... Pripremao sam se najbolje što sam mogao i drag mi je što sam postigao tako dobre rezultate.

N: Je li ti bitnija nagrada ili stečeno iskustvo?

Antun: Jednako su mi bitni i nagrada i iskustvo.

Martina Proleta, S. 3

► Antun Ivić

EVA

Eva Hünn doselila je iz rodne Mađarske u Osijek 1969. godine nakon što je diplomirala violinu i teorijski smjer na Visokoj školi glazbene umjetnosti Liszt Ferenz u Pečuhu. Već iduće godine doselila je u Osijek i počela raditi u Glazbenoj školi Franje Kuhača gdje je ostala do mirovine 2011. godine. Postala je zaštitnim znakom osječke violinističke škole, a danas u mirovini Eva puna životne energije neuromorno podučava i vodi učenike na natjecanja.

Uz pedagoški rad Eva Hünn je kontinuirano svirala u raznim orkestrima poput Simfonijskog orkestra Székesfehérvár u Mađarskoj, orkestra HNK u Osijeku, a gostovala je kao članica raznih ansambala u Rijeci, u Segedinu na ljetnim igrama, te na Splitskom ljetu.

Svi koji poznaju njezin pedagoški rad, znaju da je izuzetno uspješan, što dokazuju i brojna priznanja u struci poput nagrade „Božidar Maslarić“ (1990.) za rad u Glazbenoj školi. Javno priznanje „Pečat grada Osijeka“ dobila je 1995. godine, a Hrvatsko društvo glazbenih i plesnih pedagoga dodijelilo joj je godišnju nagradu za 1998. godinu.

Evini učenici nastupali su na brojnim natjecanjima državne i međudržavne razine i od 1970. godine do danas ukupno su osvojili preko 70 visokih nagrada. Bila je član gotovo svih do sada održanih biennalnih Memorijala Franjo Krežma u Osijeku, nezaobilazni član stručnih regionalnih i državnih sudova na natjecanjima učenika za violinu i violu, a od 1994. do 2010. godine bila je i član predsjedništva Hrvatskog društva gudačkih pedagoga. Od 2000. godine ima zvanje nastavnika savjetnika, a kao priznati i uvaženi stručnjak na svom području, bila je član stručnog povjerenstva za izradu nastavnih planova i programa za predmet violina u osnovnim i srednjim školama. U razgovoru Eva ističe kako joj je uzor u radu bila kolegica Dora Sobović (pok.), uspješna klavirska pedagoginja koja je djelovala u Glazbenoj školi u Osijeku i nesrebitno učenicima dajelila svoje znanje i umjeće.

EVINA KLASA

Nemoguće je nabrojati sve uspješne nastupe učenika Eve Hünn tijekom školovanja i poslije završetka studija. Radi se o iznimnim umjetnicima prepoznatljivih kvaliteta. Evina ljubav prema violinu i glazbenoj pedagogiji nagrađena je velikim brojem učenika koji su nastavili njezin rad postavši zapaženi profesori violine u glazbenim školama. Radi se o iznimnim pedagozima prepoznatljivih kvaliteta. Ističu se Ines Ana Tomić (ud. Badanjak) u Glazbenoj školi Pavla Markovca u Zagrebu, Nensi Krupić (Glazbena škola Ivana Matetića Ronjgova u Puli), Agneza Hegyi (Glazbena škola u Đakovu), Aleksandra Šimić (ud. Stočko) u Vinkovcima, Josipa Filaković (ud. Erhardt) i Tomislav Hünn (Glazbena škola Franje Kuhača Osijek). U Sloveniji violinu podučava Đurđica Babin, u Beču Ana Matičić, a u Novom Sadu Czaba Zima.

Dio Evine klase odlučio se za solističku karijeru ili rad u orkestru. Danas njezinih učenika ima u gotovo svim najboljim orkestrima i ansamblima u Hrvatskoj. Prate ih izuzetno uspješni nastupi tijekom školovanja, a i poslije. Zavirite ćemo u njihov svijet pregledom onoga što rade danas kako bismo vam približili domete i uspjehe pedagoškog rada naše Eve. Nekoliko njezinih učenika violinista svira u osječkom HNK-u: Piroška Hegyi, Helena Janson, Kiril Naumov i Damir Mirković, te violistica Tena Jaić (ud. Micevski). Nakon uspješnog pedagoškog rada karijeru u istome orkestru nastavila je i violistica Veronika Kilmajer (ud. Branežac). Davor Philips radi kao docent na Muzičkoj akademiji Zagreb na odjelu violine, te aktivno svira svira uz brata Hrvoja Philipsa (viola) u Zagrebačkom kvartetu i orkestru HRT-a. Nekoliko godina bio je i zamjenik koncertnog majstora orkestra HNK u Zagrebu, dok je Hrvoje bio solo violist istoga orkestra. Vlatka Peljhan, također asistentica za komornu glazbu na Muzičkoj Akademiji Zagreb, svirala je u raznim vrhunskim komornim sastavima i orkestrima, među kojima i u Hrvatskom baroknom ansamblu kao vođa dionice viola, nastupala je kao solistica uz vodeće hrvatske simfonijske orkestre, a trenutno je članica kvarteta Alisios Camerata, te koncertna majstorka opernog orkestra HNK u Zagrebu. Vlatka Peljhan, Hrvoje Philips i Tomislav Hünn bilježe nastupe i u slavnim Zagrebačkim solistima. U Zagrebačkom gradskom kazalištu Komedija violinu svira Mirta Janz (ud. Balog), dok Danijela Pintarić bilježi uspješne nastupe kao opera pjevačica koja je uz pjevanje završila i studij violine. U orkestru HNK Zagreb sviraju violinistice Viktorija Gubo, Eva Hünn (ud. Bokun) zamjenica vođe dionice, te Danko Burić, vođa dionice viola. U Zagrebačkoj filharmoniji svira Branimir Vagroš, a u orkestru HRT-a Ivana Duvnjak. U riječkom orkestru HNK-u svira Krinoslav Peljhan, a kao slobodni umjetnici djeluju Igor Stojanović u Münchenu, Josip Matićić u Beču i Danijela Jelić u Zagrebu. Trenutno se na stu-

diju violine u Zagrebu nalazi nekoliko Evinih učenika: Ana Vlainić, Kristina Krivić, Dora Maganić i Lovro Matošević, dok je Natalija Stanisavljević također započela školovanje u Evinoj klasi, a završila kod prof. Josipe Erhardt. Kako bi ovjekovječio djelatnost osječke violinske škole Petar Krelija je 1996. godine snimio film „Evina klasa“. Dokumentirao je rad, predanost i strast prema violini, podučavanju, druženju Eve s učenicima i njihovoj međusobno neobično dubokoj povezanosti.

JESTE LI ZNALI?

Iz pouzdanih izvora bliskih Evi saznajemo:

- Eva je bila darovita sportašica koja je paralelno uz violinu aktivno trenirala gimnastiku i osvajala sportske nagrade. Tako je bez problema podučavala svoju djecu Evu i Tomicu stoj na glavi i rukama.
- S obzirom da je od hrvatskoga jezika znala reći jedino: „Da!“, bio je to jedini mogući odgovor Gašparu Tomislavu kada mu je osvojila srce.

► Davor i Hrvoje Philips u Zagrebačkom kvartetu

- Eva pravi legendarne kolače munchmallow kojima počasti cijelu zbornicu za svaki rođendan.
- Učenike pred nastup obavezno upozorava na svečano odijevanje: „Dotjerano, natjerano“

► Eva Huhn sa sadašnjim učenicima Marijom Bašić, S. 4 i Zvonimirom Krpanom, S. 3

► Ljetna škola violine

EVINE IZREKE

Svi mi imamo vlastite uzrečice i izreke. Neki se njima više služe, a neki manje. Mogu biti šaljive ili ozbiljne. Neki ih samo citiraju iz knjiga, a neki imaju vlastite. Među takvim ljudima koji imaju vlastite izreke je i moja profesorica violine Eva Huhn. Ako pitate bilo kojeg njenog učenika - sadašnjeg ili bivšeg - da imenuje neku od izreka, među njima će se zasigurno naći upravo ove: „Sunce micika!“ – izreka koja je obilježila sve živote učenika violine u Osijeku, ovo je ujedno i najgora psovka koju profesorica može izreći. Ako je to uzviknula, znači da učenik najčešće nije dovoljno vježbao te je došao nespreman na sat. „Ubit ću se, al' ne ću odma!“ – uzrečica koja prethodi „Sunce micika“. „K'o šaka u oko“ – izjava koja upućuje na osakačivanje kraja fraze, tj. nemuzikalnog sviranja. „Rupica za miš!“ – ova uzrečica je upućena maloj djeci koja tek počinju svirati violinu a tiče se tehničke držanja lijeve ruke. Naime, mora postojati praznina između palca lijeve ruke i vrata violine, ta praznina se zove „rupica za miš“. Ako je palac stisnut, slijedi uzvik „Crk'o miš!“. „Čačkaš uho!“ – ovo znači da gudalo ne ide ravno već krivuda prema glavi. „Ton k'o debeli praščić!“ – izraz koji profesorica upotrebljava da bi dočarala kako mora zvučati ton na violini. „Sviraj sa ruka težine“ – ili po hrvatski – „Sviraj s prirodnom težinom ruke“ – što bi značilo opustiti desnu ruku da ona prirodnom težinom daje i pritisak gudalu na žice izrečena je kada učenik grebe po žicama i ton baš nije „k'o debeli praščić“. „Ajde ru ću ču!“ – uzvik u mađarskom folkloru koji u ovom slučaju označava nepravilan ritam, tj. tendenciju sviranja čardaškim stilom. „Majka ga rodila!“ – izreka koja može biti upotrebljena u više konteksta. Može biti izrečena u strahu, uzbuđenju ili ljutnji.

Ovo su neke od najpoznatijih izreka naše drage profesorice Huhn. Možda nekad ne uspijemo razumjeti što ona želi reći, no to sate uvijek učini zabavnima.

Zvonimir Krpan, S. 3

UČIONICA NA DNU HODNIKA

Svaki učenik naše škole, u potrazi za slobodnom učionicom za vježbanje ili samo u prolazu, barem jednom se susreo s vratima na dnu hodnika, gdje je otisnuto ime „prof. Mirko Hrženjak“. Samo nekolicina uspjela je zaviriti u tu učionicu, a oni koji jesu, posvjedočit će vam da se iza otisnutog imena krije izuzetno zanimljiva ličnost.

Mirko Hrženjak rođen je 1954. g. u Podgoraču, općina Našice. Osnovnu glazbenu školu iz harmonike, te srednju glazbenu školu za struku glazbenik klarinetist završio je u Glazbenoj školi Franje Kuhača u Osijeku. Tijekom školovanja bio je i član harmonikaškog orkestra Hrvatskog pjevačkog društva „Lipa“ iz Osijeka, te član puhačkog orkestra osječke Gradske glazbe. Dvije godine tijekom školovanja bio je i prvi klarinetist osječke opere. Kao marljiv i talentiran učenik glazbene škole potvrđivao se i na ondašnjim natjecanjima, na kojima je osvajao vođeće republičke i državne nagrade. U znak priznajanja za postignute rezultate radna zajednica Glazbene škole Franje Kuhača dodijelila mu je 1974. i 1975. g. nagradu kao najboljem učeniku škole, a od grada Osijeka 1975. g. dobio je Majsку nagradu mladih za doprinos na polju glazbe.

Studij klarineta na Mužičkoj akademiji u Zagrebu završio je prije roka, u svibnju 1979. godine i to s odličnim uspjehom u klasi profesora Josipa Nochte. Pored brojnih uspješnih nastupa, sudjelovao je na Jugoslavenskom natjecanju mladih muzičkih umjetnika 1977. g. u Zagrebu gdje je osvojio četvrti mjesto i diplomu. Uz studij klarineta, studirao je i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu grupu povijest i sociologiju, no studij je napustio u trećoj godini kako bi se posvetio klarinetu. Nakon odsluženja vojnog roka u Skopju, tijekom kojega prof. Mirko opet nije mirovao, nego je bio dirigent zbora koji je osvojio prvu nagradu na svearmijskom natjecanju vojnih zborova u Prilepu, uslijedila su brojna zaplenja.

U našu školu profesor je stigao 1983. g. kao nastavnik harmonike, klarineta, saksofona i blok-flaute, a do 1991. g. vodio je harmonikaški orkestar, kada je zbog Domovinskog rata interes za taj instrument naglo opao. S učenicima harmonikašima je sudjelovao na brojnim natjecanjima. Niz godina bio je pročelnik puhačkog odjela.

Radio je kao nastavnik glazbene umjetnosti u gimnaziji „Braća Hanžek“ u Petrinji i Kemijskom-prehrambenom školskom centru u Zagrebu, te nastavnik harmonike i klarineta u osnovnoj glazbenoj školi u Sesvetama, a uz stalni radni odnos, polazio je i srednju školu harmonike u Varaždinu.

Zahvaljujući njegovoj volji za radom, poticanju na uspjeh s dozom strogoće i discipline, doveo je puhački odjel naše škole na visok nivo, a to se vidi i iz brojnih vođećih nagrada koje njegovi učenici osvajaju na svim razinama. Posljednjih godina intenzivno radi s više komornih sastava koji na natjecanjima postižu odlična rezultate. Gotovo da nema niti jedne priredbe, kako školske tako i gradskе, na kojima nisu prisutni njegovi učenici, bilo kao solisti ili kao članovi komornih sastava. Nastupi učenika nerijetko su bili medijski popraćeni na radio stanicama i televizijskim emisijama.

I stručni glazbeni krugovi u Hrvatskoj uočili su njegov pedagoški rad i uspjehe koje postiže sa svojim učenicima, te je na županijskim natjecanjima učenika glazbe u Varaždinu, u Bjelovaru i u Križevcima bio član ocjenjivačkih sudova za klarinet i saksofon. Uz kolege Merčepa i Fabijanića bio je i član komisije za izradu prijedloga nastavnog plana i programa za saksofon 2002. godine. Hrvatsko društvo glazbenih i plesnih pedagoga dodijelilo je Mirku Hrženjaku 2003. godine godišnju nagradu toga društva, a 2007. godine promoviran je u zvanje profesora mentora.

Redovito sudjeluje na koncertima profesora naše škole, ne samo u Osijeku već i izvan njega, te je član puhačkog orkestra valpovačke Gradske glazbe.

Profesor Mirko Hrženjak uvelike je pridonio djelatnosti naše škole i velika nam je čast što imamo priliku školovati se i raditi uz osobu tako velikih interesa i uspjeha. Možda vam upravo to padne na pamet kada sljedeći put zastanete osluškivati zvuke puhačkih instrumenata ispred vrata, kod učionice na dnu hodnika.

Maja Batorek, S. 2

ZANIMLJIVOSTI

- Kao srednjoškolac, prof. Mirko je aktivno trenirao nogomet i veslanje, natječući se po cijeloj ondašnjoj državi.
- A tek zanimanja! Klarinet, saksofon, harmonika, blok flauta – nisu jedini! Studirao je osim sociologije i povijesti, još i bibliotekarstvo, završio kvalifikaciju za masera, te radio i u kozmetičkim salonima. Pored svega toga, stekao je i zvanje kvalificiranog keramičara kojim je popunjavao kućni budžet radeći na gradilištima. Bavio se trgovinom nakita, instrumenata, posuđa, te prodajom polica životnog osiguranja!!!
- Varate se ako ste mislili da je to sve! Postoje i hobiji: pisanje priča i poezije, nogomet, stolni tenis, a kao zaljubljenik u prirodu proputovao je cijelu Hrvatsku i Sloveniju.
- Pravi odlične kruščice od integralnog brašna kojima počasti kolege za svoj rođendan!

PROF. MIRKO O SVOJIM UČENICIMA

„Među 12 učenika koji su maturirali kod mene, posebno bih istaknuo neke učenike iz klase s kojima sam prošao razna natjecanja, domaća i međunarodna (Grand Prix Lions cluba Rijeka, Gorica i Krško u Sloveniji, Novi Sad). To su saksofonisti: Aleksandra Bogdan (ud. Krtinić), Davor Vrućina (prvi klarinetist osječkog HNK), Petar Biočić, Goran Šmit, izvandredni Bernard Homan. Često ih se sjetim, a tu su također i klarinetisti: nadarena i marljiva Dunja Paprić, kao i sadašnja učenica Emma Štern, S. 2, te Tomislav Masle, S. 2 s kojim sviram u valpovačkom puhačkom orkestru. Harmonikaši su davno napustili našu školu, ali još žive sjećanja na Tihanu Popović, Biljanu Rađenović, Ivanu Volf, Sašu Ćupurdiju, Roberta Jamana, Domagoja Jukića ...“

Mirko Hrženjak i Dunja Paprić, bivša učenica
korepetitor: Attila Mesarić, prof. ▶

Tijekom šk. 2011./2012. nekoliko vrsnih umjetnika održalo je seminare za učenike u našoj školi. Takvi seminari uvijek „osvježe“ pedagoški rad profesora i pružaju nove poticaje učenicima kako bi što kvalitetnije izrazili vlastiti talent. Predstaviti ćemo vam i ovu aktivnost glazbene škole crticama s predavanja i dojmovima polaznika.

PUHAČKI ODJEL

Oduvijek je kroz povijest bila važna suradnja instrumentalista interpreta i skladatelja. Poznata je i činjenica da su skladatelji često birali virtuoze kojima su posvećivali i skladali djela. Puhački odjel tako se može pohvaliti s čak tri nove skladbe koje je najizvođeniji suvremenih skladatelj Davor Bobić posvetio upravo našim učenicima. Naime, zajedničkom suradnjom nastala su nova i zanimljiva djela za fagot i obou koja su obogatila literaturu za ove instrumente.

“

„Ovo mi je prvi seminar i cijeli vikend sam proveo u Glazbenoj. Bilo mi je zanimljivo iskustvo biti u potpuno praznoj školi u kojoj odjekuje samo zvuk oboe. Sve je zato zvučalo nekako posebno. Prije nego što sam počeo svirati, profesor me naučio razne korisne vježbe na pisku kojima se vježbaju mišići usana i čeljusti, te tzv. „kukurikanje“. Tijekom sviranja profesor je tražio da se skoncentriram na detalje skladbe koju smo izrađivali: trilere, vibrato, dah... Puno sam naučio. Priznajem da sam bio jako umoran nakon završetka seminara, što znači da smo se poštено naradili, čak i pravili piskove, ali ipak su to bili i jako zabavni dani.“

Ivan Vlainić, oboa, S.1

„Kada sam došla na seminar, bilo me jako strah što će mi profesor reći. Ali, ispalо je odlično. Profesor je bio jako zanimljiv i složene stvari nam je objasnio na jednostavan način. Pokazivao mi je kako se mogu opustiti dok sviram, da ne budem ukočena. Shvatila sam da i nakon sata viole taj isti dan treba opet vježbati, primjenjivati naučeno. Svakako – jako korisno iskustvo!“

Marija Matoković, viola, S.1

„Na svakom seminaru čujem za neku novu metodu vježbanja. Mislim da je važno pohađati seminare kod različitih pedagoga jer dobijemo dobre savjete kako poboljšati naše sviranje.“

Bartol Lakotić, violina, N.6

”

U svibnju 2012. nakon dugog niza godina održan je seminar iz oboe. Seminar je održao prof. Dario Golčić, asistent na Muzičkoj akademiji Zagreb i solist Simfonijskog orkestra HRT-a. Na seminaru su sudjelovali svi učenici oboe.

GUDAČKI ODJEL

Gudački odjel surađivao je s profesorima Muzičke akademije Zagreb i Umjetničke akademije u Splitu. Obogaćeni smo znanjem vrsnih pedagoga. U studenome 2011. godine seminar je održala prof. violine Marija Ćepulić (MA Zagreb) koja je radila s učenicima violine od 2. razreda osnovne škole do maturanata. Nakon toga posjetio nas je prof. violine Davor Philips (MA Zagreb) u ožujku 2012. godine, a u studenome seminar iz viole održao je prof. viole Vladimir Kossijanenko (MA Split).

”

Davor Bobić jedan je od najplodonosnijih skladatelja mlađe generacije hrvatskih skladatelja. Gimnazijsko obrazovanje i srednju glazbenu školu završio je u rodnom Varaždinu, a potom diplomirao kompoziciju, teoriju glazbe i klasičnu harmoniku na Državnom konzervatoriju Petar Ilić Čajkovski u Kijevu. Danas je izvanredni profesor i prodekan za umjetnost i znanost Umjetničke akademije u Osijeku. Od 2006. godine ravnatelj je Varaždinskih baroknih večeri. Dobitnik je mnoštva stručnih i državnih nagrada te odličja. Opus mu broji više od 120 djela u rasponu od klavirske minijature do velikih simfonijskih ostvarenja. Od 1992. godine član je Hrvatskoga društva skladatelja.

TEORIJSKI ODJEL - za mlade skladatelje

Krajem studenoga 2012. godine dvorana naše škole bila je premala da primi sve zainteresirane učenike i profesore. Događalo se nešto jako zanimljivo. Gostovao je skladatelj Davor Bobić. Bio je predavač na Stručnom vijeću učitelja glazbeno teorijskih predmeta na temu *Stvaralački rad učenika (osnove kompozicije – skladateljska radionica)*. U prvoj dijelu nastupali su učenici iz Varaždina, Valpova i Osijeka izvodeći vlastita djela. Svi oni počinjavaju klasu kompozicije kod profesora Bobića. Publika je oduševljenim pljeskom ispraćala svakog mладог skladatelja, a profesor je na jednostavan i razumljiv način tumačio karakteristike njihovih skladateljskih tehnika. U drugome dijelu slušali smo autorske radove učenika Glazbene škole Franje Kuhača Osijek (od N. 3. do S. 4.) koje su sami izvodili. Prof. Bobić ih je polagano upućivao u tajne skladateljskog zanata, savjetujući im što bi i na koji način mogli promijeniti i popraviti kako bi im skladbe bile zanimljivije, kvalitetnije i bolje. Opet je publika bila na djelu. Hrabrila je i „navijala“ za domaće snage, naše učenike koji su javno predstavili svoj skladateljski rad i tako hrabro pokazali svoj (skriveni) talent i želju da se usavrše na ovom području.

„Iskustvo na satu kod prof. Bobića mi je stvarno dobro došlo. Naravno, imala sam tremu pri izvođenju vlastite pjesme, jer nije baš lako svirati pred profesionalcima i to još autorski rad. Dobila sam savjete kako mogu urediti pjesmu harmonijski i obraditi je za zbor, što mi se posebno svidjelo. Ne-

► prof. Bobić i naši učenici

dugo nakon toga, dobila sam inspiraciju i napisala još jedno djelo.“

Laura Glück Radičević, S. 3

„Imala sam jako veliku tremu. Nikada ranije nisam izvodila svoje skladbe javno i bojala sam se najviše reakcije profesora koji me poznaju. Nisam znala jesam li uopće talentirana i trebam li biti onđe među ostalim učenicima skladateljima. Ali, prof. Bobić je bio vrlo duhovit i atmosfera na seminaru je bila prilično opuštena. Nije izostala pohvala svim sudionicima iako mi je još uvijek teško povjerovati da sam je i ja dobila. Seminar mi je bio poticaj da nastavim skladati. Voljela bih se jednoga dana baviti upravo skladanjem.“

Ana Kozina, S. 1

KLAVIRSKI ODJEL

Klavirski odjel je u prosincu 2012. organizirao seminar koji je vodio prof. Ruben Dalibaltayan s Mužičke akademije Zagreb. Naši profesori klavira primjećuju kako učenici s više entuzijazma i upornosti sviraju program koji izrade na seminarima. Evo i dojmova koje su s vama željeli podijeliti neki od sudionika seminara:

„Sretan sam što sam učio novo, profesor mi je pokazao kako trebam vježbatи. Iznenadilo me što profesor nije baš strog, pa nisam imao tremu!“

Leon Luka Ćelić, N.4

„Iako profesor Dalibaltayan nije bio strog, tražio je da sve isprobam što mi je rekao i ponavljam više puta dok nisam usvojila. Tek kada je bio siguran da sam uspjela, išli smo dalje. Bila sam sretna što sam puno naučila!“

Katarina Ešegović, S.2

„Imala sam tremu jer sam znala da će svirati pred jednom važnom osobom i zato sam željela ostaviti što bolji dojam. Međutim, potpuno sam se opustila pred profesorovom smirenjom osobnošću i neposrednošću koja me fascinirala. Naravno, naučila sam puno, ali najdublji dojam ostavio je na mene njegov prijateljski odnos s učenicima!“

Nikolina Topić, S.4

BOŽIĆNI KONCERT

Na Božićnom koncertu tradicionalno nastupaju naši najmlađi učenici. Mnogima je ovo ujedno i prvi javni nastup, a zna se da je trema uvijek prisutna i kod starijih, a kamoli onih najmlađih interpreta. Osim sviranja, mogli smo čuti i male pjevače, a sve je žustro bodrio i Djed Mraz. Tako su prvi puta nastupali i naši najmlađi učenici početničkog solfeggia. Izveli su splet božićnih pjesama uz pratnju tamburaškog sastava. Publike ih je nagradila oduševljenim aplauzom, a male umjetnike je za uspješan nastup čokoladama nagradio i Djed Mraz. Program su uvježbali Jasmina Pušić, prof. (početnički solfeggio) i Marinko Ergotić, prof. (tambure).

► Nastup učenika tamburaškoga odjela i polaznika početničkoga solfeggia

NASTUP JEDNOGLASNOGA DJEČJEG ZBORA MLAĐEG UZRASTA NA BOŽIĆNOM KONCERTU

Jednoglasni dječji zbor mlađeg uzrasta u Glazbenoj školi Franje Kuhača djeluje već treću godinu. Svake nove školske godine taj je zbor sastavljen isključivo od nove generacije učenika koji pohađaju treći (N. 3.) razred osnovne glazbene škole te se po prvi put susreću s problematikom postave glasa, pravilnog disanja i brojnim finesama vokalne tehnike. Nakon godinu dana 'članstva' u ovome zboru, mali zborasi prelaze u dječji višeglasni zbor koji vodi prof. Valerija Fischbach te u njemu pjevaju do kraja svoje osnovnoškolske glazbene naobrazbe.

Nakon tridesetak sati nastave zbora u prvome polugodištu, nova generacija malih pjevača (njih dvadeset) imala je svoj prvi javni nastup. Bila je to prilika da se roditeljima, učenicima i nastavnicima otpjeva dio naučenog programa te tako steknu prvi dojmovi o skupnom muziciranju. Nastup je bio upriličen u sklopu tradicionalnoga Božićnog koncerta održanog 21. prosinca 2012. godine u dvorani glazbene škole. Tom prigodom izvedene su sljedeće pjesmice: J. Haydn: *Nestala je sekica*, F. Schubert: *Beskrnjna sreća*, F. Mendelssohn - W. H. Cummings: *Hark! The herald angel sing*, I. Berlin: *White Christmas* i J. Livingston: *Casper the friendly ghost*.

Zbor je nastupio uz klavirsku pratnju korepetitorice prof. Sunčane Turk, a pod dirigentskim vodstvom mr. sc. Ivančice Hinek. Fotografija s koncerta dočarava atmosferu njihova prvog javnog nastupa.

RASPLESANA BOŽIĆNA BAJKA

Plesna predstava Odjela za suvremeni ples „Rasplesana božićna bajka“ tradicionalno se održava u mjesecu prosincu svake godine u Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku. Premijera je bila 2010. godine u Dječjem kazalištu Branka Mihaljevića.

U predstavi održanoj 2012. godine sudjelovale su učenice plesnog odjela, njih 107, u dobi od 3 do 17 godina. Predstava je autorski projekt Nikoole Livančić i Martine Terzić. Nastavnice na odjelu su: Nikoola Livančić, Martina Terzić - suvremeni ples, Leonora Faber - klasični balet, Marcel Glavočević-glazba i Branka Sekošan - korepetitor.

ZAVRŠNI ISPIT

NAŠ PRVI SOLISTIČKI KONCERT

ZAVRŠNI ISPIT NA PUHAČKOM ODJELU

Na kraju četvrtog razreda srednje glazbene škole, svaki učenik (smjer instrumentalist) ima svoj solistički koncert. Taj je koncert najavljen plakatom, uz pripremljen program za publiku, i na njega mogu doći svi koji to žele. Za veći dio nas učenika to je prvi pravi solistički koncert. Taj je koncert ujedno i završni ispit na kojem pokazujemo

sve što smo naučili tijekom deset godina školovanja. Za taj poseban dan pripremamo se s našim profesorima vježbajući program koji sviramo. Pripreme ne traju kod svakog učenika jednako dugo, ali vrijeme kada se počinjemo ozbiljno pripremati svakako su božićni praznici. Uz pomoć naših profesora, raznih seminara i privatnih sati ipak najveći posao moramo napraviti sami.

Na završnom koncertu mi puhači moramo svirati četiri skladbe. Na programu mora biti jedno ciklično djelo, najčešće klasični koncerti, zatim skladba domaćeg skladatelja, etida i na kraju jedno virtuozno djelo. Za razliku od klavirista i gudača, mi sviramo skladbu do dvije manje jer ipak kondicijski moramo izdržati do kraja koncerta.

Sviranjem na koncertu moramo pokazati i predstaviti sebe na najbolji mogući način i zbog toga je jako bitno izabrati dobar program kojega najčešće bira profesor jer on može procijeniti učenikove sposobnosti. Naš je posao svakodnevno kvalitetno vježbanje kako bi do šestog mjeseca bili potpuno sigurni u izvedbi i kako bi mogli uživati kada dođe naš trenutak. Svakako da postoji doza nesigurnosti i treme jer je to ipak naš veliki dan u kojem moramo dati sve od sebe. Zbog toga je bitno na vrijeme početi pripremati program kako bi bilo sigurno da će sve biti dobro navježbano. Na dan koncerta mislim da se trebamo opustiti i uživati jer ako smo se dobro pripremili, onda nema razloga za brigu.

Ivana Vukovjević, S. 4

ZAVRŠNI ISPIT KLAVIRISTA

Pripreme za maturalni koncert započinjemo već na kraju trećeg razreda kada izabiremo program koji ćemo izvoditi. Na programu se svakako moraju nalaziti zadane glazbene vrste i stilovi: Preludij i fuga Johanna Sebastiana Bacha, sonata, etida, klavirske komade, skladba domaćega skladatelja i skladba 20. - tog stoljeća. Sami biramo skladatelja čiju ćemo skladbu izvoditi prema našim sposobnostima. Imamo godinu dana za uvježbavanje i dotjerivanje programa, jer sve sviramo napamet. Zaista je stoga važno redovito vježbanje kako bismo stekli dovoljno kondicije za sviranje 40 do 50-tak minuta u jednom „komadu“ pred publikom. Vrlo važna je i prijava maturalnog rada koju moramo obaviti u dva termina: do 1.11 i do 1.4. Uz zadnju prijavu profesor mora dati svoj potpis kojim potvrđuje da je program pripremljen. U međuvremenu moramo odlučiti što dalje želimo studirati. Ukoliko se želimo nastaviti baviti glazbom, uz to što pripremamo maturalni koncert spremamo se i za prijemni ispit na Akademiji. Na tom ispitnu sviramo dio programa s maturalnog koncerta.

Ivana Barišić, S. 4

RUŽICA

Moje ime je Ružica Kobaš, imam 18 g i dolazim iz Orašja (BiH). Četvrti sam razred G.Š. Franje Kuhača u Osijeku, smjer klavir. Naravno, klavir zauzima veoma bitnu ulogu u mojoj životu no uz njega bavim se još nekim izvanškolskim aktivnostima kao što su crtanje po zidu, uređivanje prostorija i jedna od meni najdražih aktivnosti, a to je glazbena skupina „Libero“ Srednjoškolskog đačkog doma. U njoj imam priliku skladati za regionalna i državna natjecanja što se izvrsno pokazalo proteklih 3 godine na natjecanjima.

Uspjeh u ovim aktivnostima donio mi je puno novih poznanstava, ali i puno novih izazova, kako u crtanju i uređivanju tako i u skladanju. Krenuvši u srednju koja je dosta udaljena od mojeg mesta za mene je već bio povelik izazov no sada se taj izazov proširio na druge stvari koje definitivno upotpunjaju moj život ovdje u Osijeku.

Ovo su neki od mojih radova, nadam se da će vam se svidjeti i da ako ikada odlučite uljepšati svoj dom kojom bojom na zidu ili pak svoju sobu novim uređenjem, da će te zvati baš mene. Među fotografijama nalazi se i fotografija glazbene skupine „Libero“ S.Đ. doma, s kojom nedavno i snimih jedan cd koji će premjerno biti predstavljen vrlo uskoro. Ako ste nestrpljivi onda naše pjesme uvijek možete poslušati i prije na youtube-u ili na mojoj facebook profilu.

Ružica Kobaš, S. 4

► Ružica i "Libero"

► Kreativnost na djelu

KRISTIAN

Učenik sam trećeg razreda Glazbene škole Franje Kuhača, glazbenog usmjerjenja. Pored obveza u ovoj školi, bavim i se različitim hobijima od kojih su neki prilično posebni i drugačiji. Baviim se plesom u dvjema mađarskim folklornim skupinama, ponekad fotografijom, sviranjem gitare, ali kao najvažniji hobi (iako možemo reći da je više od običnog hobija) je pohađanje Osnovne glazbene škole iz Mohača čija se jedna od podružnica nalazi ovdje u Hrvatskoj, u jednom malom mjestu – Zmajevac. Mnogi su me pitali zašto pohađam dvije glazbene škole. Moj odgovor je bio: „Ona škola je drugačija.“ A po čemu je drugačija? Po tome što ona njeguje mađarsku folklornu tradiciju, pa također ima posebne glavne predmete, tj. smjerove, uglavnom instrumentalne i pjevanje. Glavni su instrumenti violina, viola i kontrabas. Moj glavni instrument u toj školi je viola, koja je malo drugačije građena od klasične viole, a kao drugi instrument odabrao sam violinu, koja je zapravo klasična, ali se sviraju drugačije tehnike – folklorne. Iako je to osnovna glazbena škola, profesori rade po mogućnostima i dobi učenika. Ne odlazim tamo često, obično jednom tjedno na sat viole i violine jer sve ostale obvezne

predmete pohađam u Glazbenoj školi Franje Kuhača. Tamo sam jedan sam od najboljih učenika jer se zanimam više, vrlo brzo i s velikom voljom učim, a također i sam istražujem tu glazbu izvan gradiva.

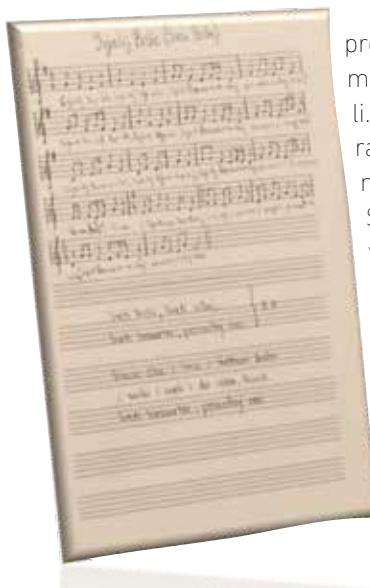
Kako sam uopće otkrio tu školu? Svake godine u Belom Manastiru održava se kamp za njegovanje mađarskog plesa u MKUD-u u Beli Manastir. Jedne godine učenici te škole navratili su svirati i zainteresirao sam se. Uskoro sam se zaljubio u tu glazbu i već se počinjem pripremati za odlazak na studij mađarske etnomuzikologije u Budimpešti.

Folklorni sadržaji koji se uče u ovoj i u svim ostalim sličnim školama je zapravo glazba mojih predaka. Moji šukundjede i bake su na tu glazbu plesali, zabavljali se, pjevali i zbog toga sam se toliko zbližio s tom glazbom. Sreća je, ipak, što i dan danas postoji mnogo folklornih manifestacija i tzv. „plesnih kuća“ (Hungarian dance house) koje mi pružaju mogućnost primjenjivanja naučenog i učenja novih materijala izvan školskog kurikulumu. Doživljajti tih manifestacija znaju biti vrlo motivirajući i puni duha običaja naših predaka. Zato se bavim ovim neuobičajenim hobijem, koji je, naravno, jedan od mnogih kojima se bavim u slobodno vrijeme.

Kristian Boni, S. 3

ALEKSANDRA

Kroz vjekove napjevi se prenose s koljena na koljeno, a malo je onih koji su ih zapisivali. Izdano je tek nekoliko knjiga različitih autora koji zapisuju napjeve pravoslavne crkve. Stoga sam odlučila zapisivati crkvene napjeve kako bi ih jednoga dana ljudi mogli pjevati uz note. Zapisivanjem crkvenih napjeva bavim se tek neko vrijeme, nepunu godinu. Pronašla sam se u tome jer smatram da se iz njih može dosta naučiti, a i zabavno je.

„Svatij Bože“ je liturgijska pjesma, znači „Sveti Bože.“ Ona prethodi čitanju apostola i evanđelja. Može se nazvati centralnom pjesmom prvog dijela liturgije koje je nazvano „Služba riječi.“ Tu liturgijsku pjesmu izvode tzv. pojci u pjevnici, a prate ih svi ljudi prisutni u vrijeme liturgije. Pojci mogu biti dječa koja se zanimaju za takvo pjevanje, a mogu biti i stariji ljudi koji to rade cijeli život pa znaju nešto više o tome. Meni se osobno jako sviđa 103. psalm. Izvodeći taj psalm (traje oko 7 minuta) nastu-

pala sam više puta i shvatila da je zapravo to ono čime bih se mogla baviti.

Nadam se da ću jednoga dana i ja izdati knjigu napjeva pravoslavne crkve jer me zapisivanje već sada jako veseli i opušta.

Aleksandra Vukadinović, S. 1

SVJATIJ BOŽE

Svjati Bože, Svjati Krjep-ki, Svjati Bez-smer - tniј po mi - luј nas!

Svjati Bože, Svjati Krjep-ki, Svjati Bez-smer - tniј po mi - luј nas!

Svjati Bo - že, Svjati Krjep - kij, Svjati Bez-smer - tniј po mi - luј nas!

Sla - va Ot - cu i Si - nu i Svja-to-mu Du-hu, i ni-nje i pri-sno

i vo vje-ki vje-kov. A - min! Svja-ti Bez-smer- tniј po-mi - luј nas.

KONCERTI U OSJEČKIM VRTIĆIMA

I ove smo školske godine bili u posjeti osječkim vrtićima predstavljajući našu školu, instrumente i skupno muziciranje. Gostovali smo s gudačkim orkestrom mlađega uzrasta, a uz gudačke, predstavili smo i puhačke instrumente: flautu i piccolo. Posjetili smo dječje vrtiće Vedri dani, Mak i Latica.

Prepuni dojmova, djeca su prionula crtanju kako bi izrazilila svoje doživljaje i emocije. Neke od dojmova smo i zapisali, ali izgleda su stalci za note ipak bili najveća atrakcija:

Dora: "Svidjelo mi se vrtiti u krug uz glazbu."

Luka: "Svidjelo mi se sve, instrumenti, stalak, svirači."

Stjepan: "Sve mi se svidjelo s čime su svirali, oprema s čim su svirali."

Kristina: "Najviše mi se svidio stalak za note."

Odgajateljica: "Sve nam se svidjelo. Uživali smo zajedno i mi i djeca."

IZ KLAVIRSKE UČIONICE

Pita naša profesorica učenika: „Što si za danas na- vježbao?“ Učenik odgovara: „Ma, samo onoga LIMU- NA etidu!“

Na nedavnom seminaru za klaviriste, pita profesor učenicu nižih razreda: „Ako piu mosso znači brži tempo, kako bismo rekli sporiji tempo?“ Učenica nakon kraćega razmišljanja spremno odgovara: „Piu moooooso!“

VICEVI

Koja je razlika između mlažnjaka i trube? Oko 3 decibela.

Zašto su prsti violinista kao munja? Rijetko pogode dva puta isto mjesto.

Kako natjerati dva basista da sviraju unisono? Ubij jednoga.

ŽARULJA

Koliko je bubenjara potrebno da se promijeni žarulja? 50, jedan ju promijeni, a ostalih 49 razglaba o tome kako bi to Neil Peart izveo...

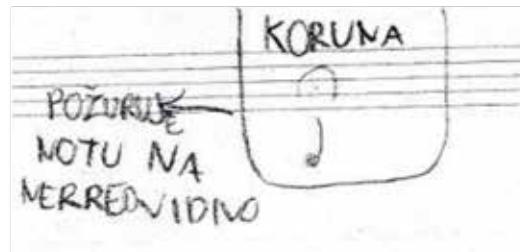
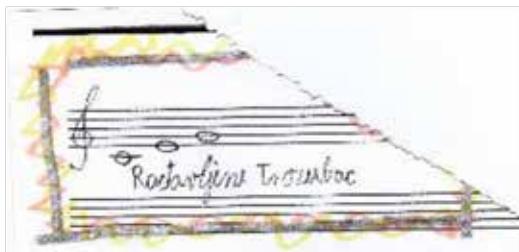
Koliko je Country glazbenika potrebno da se promijeni žarulja? 3, jedan ju promijeni, a ostala dvojica napišu pjesmu o tome kako im stara žarulja fali...

Koliko je basista potrebno da se promjeni žarulja? 4, jedan ju natakne a ostala trojica se opijaju dok se sve ne pocne vrtjeti pa se tako žarulja ušarafi...

Koliko je pankera potrebno da se žarulja promijeni? 2, jedan da je promijeni, a drugi da si onu pokvarenu razbije od glavu...

Priredio:

Antun Ivić, S. 2

OSMOSMJERKA

V	R	I	T	A	M	G	O	N	G	O
I	G	T	E	M	P	O	H	L	A	S
V	L	E	Z	E	B	C	B	E	N	M
A	A	N	O	T	A	C	I	J	A	I
C	Š	O	K	B	S	O	P	R	A	N
E	P	R	I	M	O	Š	T	E	N	K
O	V	I	V	O	L	A	O	S	I	A
V	A	R	A	Ž	D	I	N	O	T	A
A	N	O	R	E	V	A	L	O	I	V
J	N	O	C	T	U	R	N	O	E	K

TENOR
NOTACIJA
PRIMOŠTEN
BAS
VARAŽDIN
VIOLA
NOCTURNO

OSMINKA
VIVACE
TEMA
TEMPO
ALT
SOPRAN
VIVO

BACH
RITAM
VERONA
GONG
OBOA
NOTA

